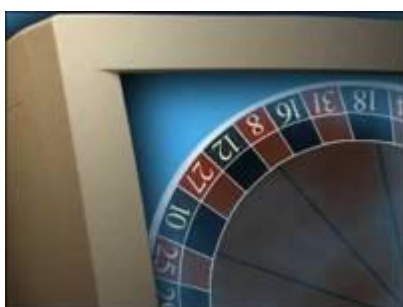

הימורים באינטרנט - מצווארון כחול לצווארון לבן

- < [קזינו מוחשי מול קזינו וירטואלי](#)
- < [קפיצת מדרגה- מצווארון כחול לצווארון לבן](#)
- < [מיקום השרתים והאם יש תחולה לחוק הישראלי](#)
- < [מקרה "ויקטור צ'נדלר" \(פס"ד קרלטון\) אינו יכול להוות בסיס לאישום פלילי](#)
- < [האם ניחוש תוצאות ספורט מהווה הימור אסור?](#)
- < [תופעה חדשה בעולם ההימורים - חילוט לפי חוק איסור הלבנת הון](#)
- < [נגיעה בטענות משפטיות שהיריעה קצרה מלהכיל](#)
- < [לסיכום](#)

[צילום: AP]

קזינו מוחשי מול קזינו וירטואלי

בעבר, אדם שרצה להמר במכונות מזל או במשחק קלפים, היה צריך לצאת מהבית ולהגיע לבתי קזינו (לגיטימיים או שלא לגיטימיים) ולהמר בהם.

למעט מספר גופים שקיבלו היתר עפ"י דין, כגון: מפעל הפיס, המועצה להסדר ההימורים בספורט וכו', חוק העונשין בישראל אינו מתיר לארגון או לערוך הימורים (המכונים בחוק "משחק אסור"). לפיכך, מקומות הימורים שצצו מעת לעת בישראל היו מקומות לא לגיטימיים, המוגדרים בחוק כ"חצרים שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים, בין שהם פתוחים לציבור ובין שהם פתוחים לבני אדם מסויימים בלבד, ואין נפקא מינה אם הם מוחזקים גם למטרה אחרת".

כאשר רשויות החוק רצו להילחם בתופעת ההימורים, הם היו פושטים על בית הקזינו, שצץ בדר"כ באזורי תעשייה, באזורי בילוי, או באזורים מועדים לפורענות, מחרימים את מכונות המזל ואם הם מצליחים - גם את הכסף שנשאר במקום במהלך הפשיטה (תלוי עד כמה הפשיטה הפתיעה את בתי הקזינו). בנוסף, בדר"כ בעל המקום, שמכונה בשפה עדינה "המפעיל" (או בשפה פחות עדינה "הקוף"), היה נעצר, נחקר (שותק או תורם את מה שהוא "יודע") ונושא את עונשו- דבר שמהווה חלק "מתפקידו" כמפעיל המקום, סיכון בגינו הוא קיבל את הפרמיה הראויה.

במקרה כזה, בו ההימור מתבצע במיקום פיזי, דהיינו בקזינו מוחשי, הרי שכל מהמר ישראלי היה יודע שאם הוא רוצה להמר "כחוק" ומבלי להסתכן, הוא צריך לצאת את גבולות המדינה ולהגיע למקום שבו מותר להמר, למשל: לאס וגאס, רינו, מקאו, חלק ממדינות אירופה ואפילו בעבר - יריחו.

אף ישראלי שיצא להמר בחו"ל לא חשש שמשיחזור לישראל - יעצרו אותו על משחק אסור בחו"ל ובאותו מטבע - אף בעל קזינו בחו"ל לא חשש שכאשר הוא יגיע לישראל יעצרו אותו על ארגון משחק אסור.

אלא שעם התפתחות עידן האינטרנט, סוגיית ההימורים בהתהוותה בעידן המודרני - דורשת הסתכלות והתייחסות שונה לחלוטין מעבירת ההימורים - מקדמת דנן. כיום, עסקינן ב"משחקים" על גבי פלטפורמות אינטרנטיות - השונות במהותן ובתוכנן מהימורים בבתי הימורים / בתי קזינו - לגיטימיים ו/או שלא לגיטימיים.

לאחרונה פועלת היחידה הארצית לחקירות הונאה וכוח המשימה בלהב 433 להימורים באינטרנט, יחד עם רשות המיסים והפרקליטות וחושפת תעשיות הימורים באינטרנט.

תחת הכותרת של "המאבק בפשיעה הכלכלית", מטרתו של מאבק המדינה כנגד תופעת ההימורים (כפי שפרסמה הרשות בפרשה ההימורים האחרונה שהתפוצצה), היא: **"תקיפה כלכלית משולבת של הארגונים המפעילים אתרים אלה במספר מישורים מעבר לעבירות ארגון ההימורים: עבירות הלבנת הון, בקשות חילוט שונות ובחינת אפשרות להגיש כתבי אישום בעבירות מס, נגד כל המעורבים הרלוונטיים"**.

קפיצת מדרגה- מצווארון כחול לצווארון לבן

המשמעות המעשית של "ההכרזה" כאמור, הינה, שהטיפול בעבירות ההימורים "קפץ מדרגה". לא

מדובר עוד בעבירות צווארון כחול, דהיינו עבירות פליליות "טהורות", אשר עונש המאסר בגינן הינו שלוש שנות מאסר, אלא מדובר בעבירות המטופלות במסגרת של עבירות של צווארון לבן- עבירות כלכליות ובעיקר עבירות על חוק איסור הלבנת הון, אשר עונש המאסר בגינן הינו עונש של עשר שנות מאסר ! זאת, בנוסף לסעד החילוט, כחלק מהסעדים מכוח חוק איסור הלבנת הון.

עבירות אלה דורשות טיפול והתמחות שונה לחלוטין מאשר הטיפול שקיבלו עד כה, ובמקביל לטיפול הפלילי "טהור", נדרשת גם התמחות בטיפול בעבירות כלכליות ועבירות צווארון לבן, כגון: טיפול בנושא החילוט והסעדים הזמניים שמוטלים מכוח חוק איסור הלבנת הון הדורסני בכל קנה מידה שהוא, ועוד.

"קפיצה" זו קיבלה לאחרונה גם אישור משפטי תקדימי מבית המשפט העליון בעניין אשר כהן וריטבליט (ע"פ 7666/08), שם נקבע, כי אין כלל צורך להעמיד אדם לדין בעבירות המקור (אשר ארגון הימורים היא אחת מהן), כדי להעמידו לדין בגין עבירות על חוק איסור הלבנת הון.

באותו ענין קבע בית המשפט העליון (והדברים מובאים כלשונם מפסק הדין), כי לענין "עבירת המקור": **"יש להוכיח מעבר לספק סביר, אך לא-דווקא באמצעות העמדת העבריין החשוד בה לדין. דברים אלה אף הם אין בהם רבותא; אי-אפשר להטיל על העגלה הפלילית, עם שטעונה היא הוכחה מעבר לספק סביר, מטען שיסכל את תכליתה, וכדברי המשורר איציק מאנגר בשירו "על הדרך עץ עומד" (תרגום בנימין טנא), "בדי עמל אפרוש כנפי כי רב, כי רב הלבוש הוא...".**

לאלה אשר אינם מצויים במאטריה נסביר, כי חוק איסור הלבנת הון, אשר חוקק בשנת 2000, נחקק במטרה להילחם בתופעת הפיכת הון שמקורו בפשיעה חמורה להון לגיטימי. מבחינה משפטית ניתן למנות 3 שלבים עיקריים על-מנת שהמדינה תוכל להאשים בעבירות על חוק איסור הלבנת הון:

- הוכחת התקיימותה של "עבירת מקור" - עבירות קשות, כגון סמים, זנות, שוחד, הימורים וכו' המוגדרות כ"רשימה סגורה" בחוק איסור הלבנת הון (כאמור, גם אם הנאשם לא עמד בגינן לדין).
- כתוצאה מעבירת המקור מושג "רכוש אסור" - רכוש שמקורו בעבירת המקור.
- נעשות במתכוון פעולות הסוואה/הלבנה/לגיטימציה של אותו ה"רכוש אסור", אשר כתוצאה מהן הופך הרכוש ללגיטימי (מכונה "לבן"). שלב זה דורש ידיעה (למעט "עצימת עיניים", אך לאחרונה פורסם תזכיר חוק המוחק את ההגנה של מאחירות פלילית של "עצימת עיניים", אך השינוי טרם אושר בחקיקה).

עם התגבשות שלושת השלבים מתגבשת עבירה על חוק איסור הלבנת הון.

בנוסף יצויין, כי בכדי שעבירה תהיה "עבירת מקור" העבירה צריכה להיות אחת משתיים:

או שמדובר בעבירה שנעברה בישראל והיא אחת מהעבירות המפורטות ברשימה הסגורה של עבירות המקור;
או שאם נעברה העבירה מחוץ לישראל, יחולו עליה דיני העונשין של ישראל רק אם היא עבירה גם לפי דיני אותה מדינה ושלא חל לגבי העבירה סייג לאחירות פלילית לפי דיני אותה מדינה, או שהאדם לא נשפט והורשע, או זוכה ממנה באותה מדינה.

בעניין זה, אם וככל שהעבירה בוצעה בח"ל, עולות שאלות כבדות משקל, הנובעות, בין היתר, מפרשנות המונח "סייג לאחירות פלילית" לפי דיני המדינה הזרה. כך למשל נציין (ולא נפרט...) דוגמה של הסתמכות על חוות דעת שניתנה במדינה זרה הפוטרת מאחירות פלילית באותה מדינה- ומשמעותה לגבי אחירות פלילית בישראל.

מיקום השרתים והאם יש תחולה לחוק הישראלי

שאלה זו אינה שאלה פשוטה כלל וכלל. שכן למשל במקרה שבו השרתים נמצאים במדינה אחרת יחול חוק איסור הלבנת הון רק במקרה בו עבירת הימורים מהווה עבירה גם לפי דיני אותה מדינה. כך שאם למשל השרתים "ישבו" במדינה בה מותרים הימורים ברשת- עולה שאלה כבדת משקל בדבר מיקום ארגון המשחק ותחולתו של החוק הישראלי.

בעניין זה יצויין, כי תלויה ועומדת הצעת חוק של ח"כ רונית תירוש, המבקשת לתקן את חוק העונשין, בכל הנושא של "משחקים אסורים, הגרלות והימורים ברשת האינטרנט", ולפיה יחול החוק על אתר אינטרנט, המפעיל משחקים אסורים ללא משמעות למיקום השרתים.

בנוסף מוצע להוסיף להגדרת "מיקום משחקים אסורים" בחוק העונשין תוספת שתכלול גם "אתר אינטרנט ישראלי" המוגדר כאתר בעברית או המאפשר תשלום בש"ח או הכולל הימורים של משחקי ספורט בישראל. בהצעת החוק מוצע לאסור פרסום אתרי הימורים בישראל, לאסור על חברות האשראי לסלוק פעילות הנוגעת לאתרי הימורים וכמו-כן מוצע תיקון לסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, שהופך את הרכוש שהושג במסגרת הפעילות באתר הימורים - ל"רכוש אסור".

אך יש ליכור שנכון לעכשיו מדובר בהצעת חוק בלבד ואנו סבורים, שניתן לראות בתיקון כזה כתיקון המשנה את המצב המשפטי הקיים (בניגוד לתיקון "מבהיר"), דהיינו הוא אינו חל כל עוד החוק לא תוקן.

בנוסף, בשלב זה, כאשר חוק העונשין, אשר חוקק בשנת 1977 דן ב"מיקום משחקים אסורים", הרי שהוא מגדיר מפורשות "חצרים" שנערכים בהם משחקים אסורים, שכן באותה תקופה לא חשבו כלל

על האפשרות של עולם האינטרנט וכשדיברו על חצר, התכוונו - פשוטו כמשמעו - למקום מוחשי/פיזי. גם אם וככל שהפסיקה תיתן פרשנות מרחיבה, כדי לאפשר תחולה על עולם האינטרנט, יעלו שאלות משפטיות מעניינות כגון: כיצד מחליטים מהו מיקום "החצר"; כיצד מיקום "מנגנון הסליקה" משפיע על מיקום ה"חצר"; ומה קורה כאשר הייתה אזהרה על דלת ה"חצר" ולמרות זאת אורחים "לא רצויים" מישראל נכנסו אליה...

אמנם פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין אשר כהן וריטבליט, קובע שבנסיבות מסוימות ניתן להחיל את הדין הישראלי על העבירות כאילו היו "עבירות בישראל" ("עבירות פנים"), אך נסיבות אלה צריכות להיבחן בכל מקרה ומקרה לפיו עובדותיו ומשתנות ממקרה למקרה.

מקרה "ויקטור צ'נדלר" (פס"ד קרלטון) אינו יכול להוות בסיס לאישום פלילי

בפרשת ההימורים שנחשפה לאחרונה, על-פי החשד, אתר ההימורים פעל באמצעות שרת במזרח אירופה, כאשר ניהול האתר התבצע מבליז שבמרכז אמריקה. ואילו הרשות ציינה (בהודעה שהופצה לעיתונות), כי: "מדובר באכיפה שנעשת בהמשך לקבלת עמדת המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה בעניין אתר ההימורים "ויקטור צ'נדלר", עמדה אותה הציגה המחלקה הכלכלית באמצעות עורכי הדין ד"ר מאור אבן חן ועו"ד ערן בנאי, שקבעה כי העובדה ששרתי אתר נמצאים בחו"ל, אינה מוציאה את מפעלי האתר מתחולת החוק הישראלי, שכן ברגע שהאתר מאפשר לגולשים מישראל להמר בו, הוא מבצע עבירה של ארגון הימורים בארץ. עמדה זו קיבלה תוקף של בית משפט השלום בראשון לציון ושל בית משפט המחוזי בתל אביב".

עם כל הכבוד ל"עמדת המחלקה הכלכלית", הרי שכלל היסוד של חוק העונשין (סעיף 1 לחוק), קובע: "אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בחוק או על-פיו" ולא נראה שיש צורך להוסיף לברור מאליו.

לא ניתן לבנות תיק פלילי על פרשנות של החוק ולבטח אם וככל שהחוק ניתן לפרשנות, הרי שבמקרים בהם ניתן לפרש חוק במספר פירושים סבירים לפי תכליתו - "יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין".

לא זו אף זו, היו כבר מספיק מקרים בהם "עמדת המחלקה הכלכלית" לא כובדו בבית המשפט, ורק דוגמאות מהעת האחרונה: זיכוי הנאשמים בפרשת הדסק הצרפתי בפרשת הלבנת ההון בבנק הפועלים, סניף הירקון בתל אביב, זיכוי הנאשמים בפרשת אופמת השקעות בע"מ, זיכוי בפרשת יוסף גרינפלד (פרשת קרדן), זיכוי ר"ח רונן ספוז'ניקוב, זיכוי יעקב מרדינגר ור"ח שלמה אבן, וכיבו'.

כאשר מדובר בנושאים כלכליים מורכבים, אשר דורשים בקיאות וידע מעבר לאלה של אדם סביר, יש צורך "בוודאות משפטית" ולא ניתן להסתמך רק על פרשנות.

בנוסף, נכון לעכשיו אין הכרעה מחייבת של בית המשפט העליון בעניין ועם כל הכבוד, פסקי הדין אליהם מפנה המדינה הם פסקי דין בבית משפט שלום ראשל"צ (מ' 1106/07) ובבית משפט מחוזי ת"א (ב"ש ת"א 90861/07), אשר דנו ב"שלב החיפוש והמעצרים" בהם מדובר בבדיקה "לכאורית" של הדברים ועל כך נאמר - Hard cases make bad law.

בעניין קרלטון קבע בית משפט השלום, כי: "מארגן ההימורים, אינו פועל בחלל ריק, אלא הוא שואב קיומו מקיומם של מהמרים. הקשר הוא קשר תלותי סימביוטי. לפיכך חלק בלתי נפרד של אירגון ועריכת ההימורים הוא איתור קהל יעד, פניה אליו, שידולו ושכנועו להמר עד כי יהמר בפועל. פעולות אלה הן חלק אינטגרלי שאינו ניתן להפרדה מפעולות עריכת ההימורים..."

בעידן טכנולוגי זה בו אנו מצויים, ולמעשה מצויים אנו בעיצומה של מהפכה היא מהפכת האינטרנט, החודרת לכל תחומי החיים, הרי חובה לערוך שינוי מחשבתי בתפיסת המציאות המשפטית השונה. רוצה לומר כי אף ששרתי המחשב, שהם למעשה הקינון של צ'נדלר כפי שהוא מכנה עצמו, באתרו שבשפה העברית, מצויים בחו"ל, ומומינים הציבור הישראלי להמר בקינון, הרי אין שטחו של הקינון מצטמצם למיקום השרתים בלבד. התחום הטריטוריאלי רחב הרבה יותר. התחום הוא זה שבו נעשה שימוש אינטראקטיבי על-ידי המהמרים המצויים בכל מקום ומקום ברשת ותוחם את מיקום השרתים". עמדה זו אושרה גם ע"י בית המשפט המחוזי.

יודגש, כי בעניין קרלטון הנסיבות שנבחנו, בין היתר, היו שחלק מהאתר היה בעברית ובין היתר מכך הסיק בית המשפט, כי הייתה פניה מכוונת לישראלים (על-אף האזהרה שפורסמה באתר), אך לא ברור, למשל, מה הייתה הפסיקה בעניין אם וככל שהאתר היה בשפה האנגלית בלבד ובכל מקרה ניתן יש לאבחן את הנסיבות ממקרה למקרה, לבטח כאשר אין הלכה של בית המשפט העליון בעניין.

גם הפניה לפסיקה נוספת בעניין זה כגון ב"ש (י-ם) 1153/02 מדינת ישראל נגד מיכאל אברג'יל, דנה לא יותר מאשר בשלב המעצרים וקובעת החלטה דומה, אך מצויין בה מפורשות, כי היא ניתנה "לצורך הלכאורי של ביצוע חיפוש" ו-"מבלי לקבוע עמדה פסקנית בעניין".

האם ניחוש תוצאות ספורט מהווה הימור אסור?

יתרה מזו, עולה שאלה מהותית נוספת - האם משחקים הנוגעים לתוצאות של משחקי ספורט - עולים לכדי משחק אסור, זאת באשר יש הטוענים, טיעון מדעי ומבוסס, שמדובר בעיסוק המבוסס על ידע, מקצועיות והבנה ולא בעיקר על גורל ומשכך, במקרים מסוימים, אינו עונה על הגדרת "משחק אסור" בחוק העונשין.

חוק העונשין מגדיר, כי "משחק אסור" - הינו משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת (לאחרונה עלה הנושא לכותרות בשל ניסיון לקבל "הכשר" מבג"צ לטורניר משחק פוקר- "טקסס הולדס" באילת, ניסיון שנדחה), דהיינו תנאי הבסיס הינו שתוצאות המשחק צריכות להיות תלויות ב"גורל" יותר מאשר "בהבנה או יכולת". ממקרים אחרים אותם אנו מלווים ומכירים, עולה, כי בניגוד לסוגי הימורים אחרים (כגון "מכונות מזל"), שחקני הימורים המהמרים "הימורי ספורט" פעמים רבות, מסתמכים יותר על הבנה או יכולת מאשר על גורל. כך גם יגיד לכם כל מהמר ספורט שמהמר בטופס "ווינר" (של המועצה להסדר הימורים בספורט) כל שבוע.

תופעה חדשה בעולם ההימורים - חילוט לפי חוק איסור הלבנת הון

נושא החילוט אינו זר לעולם ההימורים. גם בעולם ההימורים "הישן", מאז ומתמיד הכיל חוק העונשין סמכות לפיה, אם הורשע אדם בעבירת הימורים, רשאי בית המשפט לחלט לו מכשירים או דבר אחר ששימשו לעריכת המשחק, ההגרלה או ההימור, ללא כל קשר לבעלות באותם חפצים.

בנוסף, הליכי החילוט המוקדמים התירו לבעל סמכות (שטר) לתפוס חפצים הקשורים לעריכתו של ההימור ואף לתפוס כספים, או דבר אחר, שנתקבלו כתוצאה מארגון ההימור. דהיינו ניתן היה לחלט את התפוס רק רכוש פיזי או כספים שהמשטרה הצליחה לשים ידה עליהם- ולכך כיוון החוק כשהתכוון לפשיטה של המשטרה על אותו "קזינו מוחשי".

בהתייחס להליכי חילוט לפי חוק איסור הלבנת הון, מדובר בחילוט דרקוני ועוצמתי הרבה יותר, שכן כחלק מההרשעה מחוייב בית המשפט לחלט את רכושו של העבריין "בשווי" הרכוש שהופק כתוצאה מהעבירה (ואם בית המשפט החליט שלא לחלט, עליו לנמק נימוקים מיוחדים ומפורטים מדוע לא חילט), דהיינו אין משמעות באם לאותו נאשם שהורשע היה "כסף חוקי" משלבים אחרים בחייו וכל עוד מדובר בסכומים שנכללים בשווי העבירה.

במסגרת זו יצויין, כי במקביל להליכים הפליליים בחוק איסור הלבנת הון, מתנהלות מלחמות עצומות של הנאשמים ובעלי עניין עם המדינה, בין היתר, כחלק מסעדים זמניים שננקטים ע"י המדינה על-מנת לאתר ו"להחזיק" כמה שיותר רכוש של החשודים/נאשמים, כך שאם וככל ותהיה הרשעה בסופו של יום (תהליך שלאור המורכבות לרוב לוקח מספר שנים) יהיה לרשות מאיפה לחלט, וזאת כדי "להוציא את בלעו של גולן מפיו".

לעניין זה יצויין, כי יש לבחון את צווי החילוט אל מול היקפי העבירה הנטענים, כאשר "הרווח" ו/או פירות העבירה הנטענת, הינם בהיקפים קטנים בהרבה מהמחזור ו/או כאשר מדובר בנכסים ורכוש אשר אין למדינה סמכות לחלטם או אף להחזיק בהם.

לעניין המהמרים יצויין, כי עבירת ההשתתפות בהימורים (עפ"י חוק העונשין- "המשחק משחק אסור"), אינה "עבירת מקור" ולכן אין בסיס להרשעה בעבירה על חוק איסור הלבנת הון ואף אין סמכות לתפיסת / הקפאת רכוש בנסגרת חוק איסור הלבנת הון.

נגיעה בטענות משפטיות שהיריעה קצרה מלהכיל

היריעה קצרה מלהכיל את כל הטענות המשפטיות הנוספות שניתן לטעון בנושא ההימורים באינטרנט, העולות ממקרים נוספים בהם אנו מטפלים, כך למשל:

- האבחנה בין "נתינת שירות" לפלטפורמה באינטרנט לבין "ארגון" ההימור;
- האחריות הפלילית של הצדדים במקרים של "תוכנית שותפים" (Affiliating);
- מה קורה כאשר לא ניתן להוכיח כוונה פלילית להלבין את הכסף? למשל כאשר האתר מתבסס על חוות דעת משפטית ומה נפקות חוות דעת שניתנה במדינה אחרת לעניין האחריות הפלילית של בעל האתר בישראל?;
- האם ניתן להפריד את אי היכולת להרשע בעבירת המקור בשל "הסתמכות" מההרשעה בעבירה על חוק איסור הלבנת הון;
- שאלות "חיקור דין" ושאלות הסגרה, בין היתר, לצורך חקירה במקרים בהם בעלי האתר משורשרים ו"מפוזרים" דרך מספר גופים רב;
- פרשנות החוק הפלילי- "דווקנית" מול "תכליתית"; ומדוע ישנם גופים שמוחרגים מהתכלית?;
- מהי תחולת החוק בישראל במקרים בהם אתר חוסם גישה לתושבי ישראל, אך אלה מצליחים לעקוף את החסימה?;
- האם יש כוונה פלילית לבעל האתר, כאשר האתר הוא באנגלית בלבד והוא מזהיר ישראלים מלהיכנס לאתר ולמרות האזהרה בתקנון הם נכנסים?;
- כיצד נקבע "מקום המשחקים האסורים"? מה קורה כאשר כל "ארגון" המשחק מתבצע בחו"ל, כולל ההימור דרך "אתרי ביניים" בחו"ל?;
- כיצד יכול בעל אתר החוסם ישראלים להתגבר על בעיית כרטיסי הפריייד וטעינת כרטיסים אלקטרונית, למשל PAYPAL ודומיו?;

- טענת "אכיפה בררנית"- מדוע המדינה מנהלת הליכים נגד גופים מסויימים, ולא נגד גופים אחרים, שעושים בדיוק את אותה הפעילות ;
- כיצד עולה בקנה אחד "מטרת החוק" עם העובדה שחלק מהגופים מאושרים על-ידי המדינה (מפעל הפיס/ המועצה להסדר ההימורים בספורט...) ומה קורה במקרים בהם אותם גופים "קמים על יוצרם" (ראה הבג"צ שהוגש לאחרונה)?

לסיכום

"הקפיצה" של עבירות ההימורים מבדיקה בזכוכית המגדלת של עבירות פליליות ("צווארון כחול") לבדיקה תחת המיקרוסקופ של עבירות כלכליות ("צווארון לבן") בנוסף להתפתחות סוגיית ההימורים בהתהוותה בעידן המודרני, דורשת הסתכלות והתייחסות שונה לחלוטין של המחוקק, אך כל עוד הוא לא עשה כן ומאחר שעסקינן בדין פלילי, הרי שאין מקום לפרשנות מקלה של רשויות החוק.

לא ניתן להתעלם מכך שעבירה היא עבירה רק אם וככל שהיא נקבעה בחוק או על פיו ואם וככל שיש מקום לפרשנות- היא תמיד תעמוד לזכות החשוד / הנאשם וכל עוד המחוקק לא תיקן את החוק, הרי שעסקינן ב"עמדות" ו"מסקנות" בלבד- ועל אלה לא ניתן לבסס תיק פלילי ואל לבית המשפט ליתן דיו לכך.

- מאמר זה נועד למסירת מידע בלבד ואינו מהווה תחליף לייעוץ משפטי פרטני ואין לו תוקף של חוות דעת מחייבת.

▪ [אתר הספורט ONE](#)

נוצר: 01/01/2010 | עודכן: 01/01/2010 [כותבים ב- News1](#) [בימה חופשית+](#) [הדפסה](#) [שלח לחבר](#)
 + [כתבו בפורומים של News1](#) + [חדשות נוספות ברשת](#) | + [הודעות נוספות ברשת](#) | + [בלוגים ברשת](#)

לחץ כאן להדפסה